KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 09.11.2004
KOM(2004) 742 endelig

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at fritage fast brændsel af lav værdi for klimaændringsafgift i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. FREMSÆTTELSE AF ANMODNINGEN

Ved brev af 18. juni 2004 anmodede de britiske myndigheder Kommissionen om en undtagelse, som gør det muligt for dem at vedblive med at fritage fast brændsel af lav værdi for klimaændringsafgift (CCL) i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF[1]. For at indhente de oplysninger, der var nødvendige til en bedømmelse af anmodningen, sendte Kommissionen ved brev af 13. juli yderligere spørgsmål, som de britiske myndigheder besvarede den 10. august 2004.

Det Forenede Kongerige indførte CCL den 1. april 2001. Ifølge de britiske myndigheder har afgiften til formål at anspore til energieffektivitet og teknologier med lavt kulstofforbrug uden for husholdningerne. Den anvendes på gas, kul, elektricitet og flydende gas (til opvarmning), som anvendes af erhvervslivet og den offentlige sektor. Der er fastsat et antal fritagelser for afgiften med henblik på at anspore til god miljøpraksis. Fast brændsel[2] med en værdi på mindre end 15 GBP pr. ton såsom blandinger af kulstøv og rester fra kul- og koksfremstilling er fritaget for afgiften. Der er tale om en særdeles begrænset lempelse, som ved afgiftens indførelse i april 2001 blev indført af miljømæssige årsager, nemlig for at anspore til brug af fast brændsel af lav kvalitet, som ellers ville være brugt til deponering.

Efter ikrafttrædelsen af direktiv 2003/96/EF er det nødvendigt, at medlemsstater, som ikke beskatter dette brændsel, indfører sådanne afgifter.

De britiske myndigheder mener, at en ophævelse af fritagelsen vil føre til, at afgiften pålignes til CCL-satsen for kul og koks (11,70 GBP pr. ton). Kul af lav værdi sælges til gennemsnitligt 2,10 GBP pr. ton sammenholdt med et gennemsnit på 28 GBP pr. ton for kul af normal kvalitet. Opkrævningen af CCL til den fulde sats vil derfor mere end seksdoble prisen, hvorved kul af lav værdi fortrænges fra markedet på grund af priskonkurrence og i stedet anvendes som affald til deponering. Selv en indførelse af en nedsat sats og fastsættelse af CCL til den laveste sats i direktivet om energiprodukter (EPD) vil mere end fordoble prisen på affald af fast brændsel, hvorved det stadig vil blive fortrængt fra markedet og anvendt som affald til deponering. Dette materiale har siden indførelsen af den britiske deponeringsafgift været fritaget for denne.

Enhver producent i en anden medlemsstat kan importere disse varer og nyde godt af fritagelsen.

Denne politik er baseret på objektive principper og gennemføres inden for en struktureret ramme. Denne fritagelse er i sig selv en del af det overordnede system. I virkeligheden følger det af afgiftens (der er en energiafgift) natur og logik, at varer med så lav brændværdi skal fritages. CCL-satserne baseres på brændslets energiindhold, og affald af fast brændsel har et meget lavere energiindhold end normalt fast brændsel. Desuden er det en logisk del af

---

1 EFT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EFT L 157 af 30.4.2004, s. 100).

2 Ved "fast brændsel" forstås kun stenkul og brunkul, koks og halvkoks af stenkul eller brunkul samt jordoliekoks.

afgiftens miljømæssige målsætning at anspore til brug af dette materiale frem for at anspore til, at det anvendes til deponering.

Fritagelsen gælder kun for dem, der sælger sådant fast brændsel af lav værdi, og vil næppe øve nogen større indflydelse på konkurrencen og handelen. De britiske myndigheder mener, at det kun er ganske få virksomheder (mindre end 10), som sælger dette materiale, og de nyder alle godt af fritagelsen. De årlige udgifter for den britiske statskasse som følge af den nuværende lempelse i hele sektoren andrager ca. 100 000 GBP. Desuden er enhver selektivitet i tilknytning til denne fritagelse forenelig med det britiske systems egenart. De britiske myndigheder drager heraf den konklusion, at foranstaltningen ikke er en statsstøtte.

2. KOMMISSIONENS BEDØMMELSE

I henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre yderligere fritagelser eller lempelser af punktafgifter, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

Fritagelser, hvorom der anmodes i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF, skal undersøges med hensyn til foreneligheden med Fællesskabets politikker.

Afgiftsfritagelsen fremmer brugen af fast brændsel af lav værdi til energiproduktion i stedet for deponering. Da energianvendelse rent faktisk ud fra et miljøpolitisk synspunkt må foretrækkes frem for deponering, indebærer en korrekt approach i overensstemmelse med "forureneren betaler"-princippet, at der under skyldig hensyntagen til energiindholdet af sådant fast brændsel af lav værdi anvendes en lavere afgiftssats på dette. En fuldstændig fritagelse følger derfor ikke af systemets natur og logik. Som følge af materialets varierende kvalitet og energiindhold og de dermed forbundne vanskeligheder ved at fastsætte en nøjagtig afgiftssats samt de beskedne involverede beløb kan en fuldstændig fritagelse godtages som en midlertidig foranstaltning.

Den foranstaltning, hvorom der anmodes, skal derfor være af begrænset varighed. I henhold til artikel 19, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF kan der kun gives tilladelse til en sådan foranstaltning for en periode på højst 6 år. Fritagelsen af fast brændsel af lav værdi kan derfor have virkning til 2010. Denne tidsramme gør det også muligt for de britiske myndigheder at foretage en fornyet bedømmelse af nytten af fritagelsen for deponeringsafgift i lyset af det politiske mål, der er at anspore til energianvendelse på grundlag af fast brændsel af lav værdi.

Hvad angår statsstøttereglerne, mindes der om, at de gælder uanset en eventuel godkendelse af en fritagelse for punktafgift. Da fritagelsens samlede anslåede værdi for alle begunstigede under ét andrager 100 000 GBP, er det under alle omstændigheder usandsynligt, at fritagelsens værdi for en enkelt begunstiget overstiger det loft, der er fastsat i Kommissions forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte[3].

---

[3] Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).

3. BESLUTNING

Kommissionen foreslår, at Rådet i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF bemyndiger Det Forenede Kongerige til indtil den 1. januar 2010 at anvende en afgiftsfritagelse på fast brændsel af lav værdi.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at fritage fast brændsel af lav værdi for klimaændringsafgift i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

(Kun den engelske udgave er autentisk)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet[4], særlig artikel 19, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[5], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved brev af 18. juni 2004 anmodede Det Forenede Kongeriges myndigheder Kommissionen om en undtagelse, som gør det muligt for dem at vedblive med at fritage fast brændsel af lav værdi for klimaændringsafgift (CCL) i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF.

(2) Det Forenede Kongeriges CCL har til formål at anspore til energieffektivitet og teknologier med lavt kulstofindhold uden for husholdningerne. Den anvendes på gas, kul, elektricitet og flydende gas til opvarmning, som anvendes af erhvervslivet og den offentlige sektor.

(3) Der har siden 2001 været fastsat fritagelser for CCL med henblik på at anspore til god miljøpraksis. Fast brændsel med en værdi på mindre end 15 GBP pr. ton såsom blandinger af kulstøv og rester fra kul- og koksfremstilling er fritaget for afgiften.

(4) Efter ikrafttrædelsen af direktiv 2003/96/EF er det nødvendigt, at medlemsstater, som ikke beskatter dette brændsel, indfører sådanne afgifter.
En afgiftsfritagelse fremmer brugen af fast brændsel af lav værdi til energiproduktion i stedet for deponering. Da energianvendelse ud fra et miljøpolitisk synspunkt må foretrækkes frem for deponering, indebærer anvendelsen af "forureneren betaler"-princippet, at der på baggrund af energiindholdet af sådant fast brændsel af lav værdi anvendes en lavere afgiftssats på dette. Som følge af materialets varierende kvalitet og energiindhold og de dermed forbundne vanskeligheder ved at fastsætte en nøjagtig

---

4 EFT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EFT L 157 af 30.4.2004, s. 100).

5 EFT C […] af […], s. […]

afgiftssats samt de beskedne involverede beløb kan en fuldstændig fritagelse godtages som en midlertidig foranstaltning. Fritagelsen bør derfor være tidsbegrænset.

(5) De årlige udgifter for den britiske statskasse som følge af den nuværende lempelse i hele sektoren andrager ca. 100 000 GBP. I den udstrækning afgiftsfritagelsen udgør statsstøtte, finder de normale regler anvendelse. Lempelsen er omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte[6]. Hvis fordelen for en given virksomhed overstiger det loft, der er fastsat i den pågældende forordning, bør den dog anmeldes til Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93[7].

(6) Kommissionen gennemgår med mellemrum nedsættelser og fritagelser med henblik på at sikre, at de ikke fordrejer konkurrencen eller udgør en hindring for det indre markeds funktionsmåde, og at de ikke er uforenelige med Fællesskabets miljøbeskyttelses-, energi- og transportpolitik -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det Forenede Kongerige bemyndiges til at fritage fast brændsel af lav værdi, dvs. mindre end 15 GBP pr. ton, for punktafgifter.

Artikel 2

Denne beslutning udløber den 31. december 2009.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

---

6 EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.
7 EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1-9.